

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-23Csp/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119458558
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Soňa Valoušková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6119458558.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, sudkyňou Mgr. Soňou Valouškovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, Bratislava, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozská 2, Bratislava, proti žalovanému: N. G., nar. XX.XX.XXXX, E. X, R., o zaplatenie 827,19 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica, postúpenou bývalému Okresnému súdu Bratislava I dňa 17.09.2020, sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 827,19 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 11.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2018 medzi postupcom: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140, Žižkova 11, Bratislava (ďalej aj „postupca“, „právny predchodca žalobcu“, „banka“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu predmetnú pohľadávku voči žalovanému. Postupca so žalovaným uzatvoril dňa 18.05.2007 Zmluvu č. XXXXXXXXXXR (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli aj všeobecné obchodné podmienky postupcu (ďalej len „VOP“) a na základe ktorej postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky; podmienky čerpania, splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a VOP. Žalovaný v stanovených termínoch splátky neplnil, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a preto postupca podaním zo dňa 22.03.2017 oznámil žalovanému, že dňom 20.03.2017 vyhlásil celý úver za splatný. Ku dňu postúpenia predmetná pohľadávka predstavovala sumu 1.218,42 eura, ktorá pozostávala z istiny v sume 827,19 eura, riadneho úroku v sume 207,56 eura, úroku z omeškania v sume 183,67 eura a poplatkov v sume 0 eur, čo je v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok. Žalobca mal za to, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná suma predstavuje sumu 827,19 eura, pozostávajúcu z neuhradenej istiny úveru; zvyšnú časť dlhu v sume 391,23 eura, pozostávajúcej z neuhradeného riadneho úroku v sume 207,56 eura a z neuhradeného úroku z omeškania v sume 183,67 eura si žalobca v predmetnom konaní neuplatnil. Žalovaný doposiaľ dlžnú sumu neuhradil. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, t. j. od 11. 12.2018. K žalobe pripojil listinné dôkazy: zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXR zo dňa 10.12.2018 s dopĺňujúcou zmluvou k postúpeniu pohľadávok č. XXXXXXXXXXR zo dňa 10.12.2018 a

prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX, oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXXR, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.03.2017 s obálkou s doručenkou, podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty s účinnosťou od 01.08.2006, všeobecné obchodné podmienky s účinnosťou od 01.05.2006, sadzobník pre fyzické osoby - občanov s účinnosťou od 01.01.2007, výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 07.10.2016, opakovaná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 24.10.2016, posledná výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 23.11.2016 s obálkou s doručenkou, prehľad platobných transakcií žalovaného, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2018, pokus o zmier zo dňa 21.11.2019, podací hárok zo dňa 22.11.2019.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a v spore ostal nečinný. Žaloba s prílohami spolu s výzvou na vyjadrenie mu bola doručená postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) dňa 02.04.2021.

3. Súd vo veci prvýkrát rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 219 ods. 3 a § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), rozsudkom zo dňa 20.12.2022, č.k. 23Csp/83/2020-68, ktorým žalobu zamietol a žalovanému proti žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd dospel k záveru, že k zosplateniu dlhu došlo nepochybne pre omeškanie s úhradou splátok splatných najneskôr do 20.11.2016 (splátka splatná pred poslednou výzvou na úhradu dlhu pred jeho zosplatením), a preto pokiaľ žalobca podal žalobu na súd dňa 05.12.2019, k uplatneniu nároku došlo nepochybne až po uplynutí trojročnej lehoty plynúcej od splatnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu. Z uvedených dôvodov, na ktoré bol povinný prihliadať ex offo, súd bez meritórneho preskúmania veci žalobu s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka zamietol pre prekážku vymáhateľnosti práva súdnou cestou v dôsledku uplynutia premičacej doby.

4. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu uznesením zo dňa 28.09.2023, č.k. 4CoCsp/8/2023-113, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd mal za to, že vnesením problematiky premičania žalobou uplatneného nároku ex offo s prihliadnutím na § 54a Občianskeho zákonníka do veci súd prvej inštancie vyjadril nejednoduchosť právneho posúdenia žaloby a skutkových tvrdení v nej, keď v nich ex offo vzhliadol právny problém vyúsťujúci do pre žalobcu nepriaznivého súdneho rozhodnutia, avšak bez jeho možnosti vyjadriť sa k prípadnému predbežnému právnomu posúdeniu sporu súdom prvej inštancie v rámci konania pred ním. Uvedeným postupom súd porušil právo žalobcu na realizáciu svojich procesných práv, keďže právna otázka premičania nároku nie je otázkou procesného charakteru, a to i v prípade, ak na ňu súd neprihliada na námietku dlžníka, ale aj za danej situácie, ak je hmotnoprávnym predpisom ustanovená nemožnosť jej vymáhania, t.j. iniciovania súdneho sporu žalobou ako procesného práva právneho subjektu. V záujme zachovania práva oboch strán sporu na spravodlivé súdne konanie spočívajúce najmä v práve na zachovanie realizácie všetkých procesných práv strany sporu, bol v danej veci súd prvej inštancie povinný nevyhnúť sa nariadeniu pojednávania na jej prejednanie, keďže nariadenie pojednávania i za prípadného subjektívneho posúdenia splnenia podmienky podľa § 177 ods. 2 CSP o jednoduchosť právneho posúdenia veci. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom spočívajúcim v rozhodnutí bez nariadenia pojednávania pri absencii zákonných podmienok na takýto procesný postup, ukrátil žalobcu na realizácii jeho procesných práv a porušil tým právo strán sporu na spravodlivé súdne konanie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie vec prejednať a opätovne rozhodnúť za zachovania procesných práv oboch strán sporu a nové rozhodnutie vo veci odôvodniť zákonu zodpovedajúcim spôsobom. V novom rozhodnutí súd rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

5. Súd po vrátení mu veci odvolacím súdom na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v súlade s pokynom odvolacieho súdu uvedeným vyššie, ktorým je viazaný, nariadil vo veci pojednávania na deň 18.06.2025 o 10:00 hod. Na pojednávania sa nedostavili žalobca ani žalovaný. Predvolanie na pojednávania bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 19.05.2025 a žalovanému fikciou dňa 09.06.2025. Žalovaný svoju neúčasť neospravedlnil. Dňa 13.06.2025 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorým ospravedlnil jeho neprítomnosť na pojednávani a navrhol, aby súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, pričom v záujme čo možno najhospodárnejšieho a najefektívnejšieho riešenia veci súhlasí s takýmto rozhodnutím vo veci samej aj bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na nariadenom súdnom pojednávani. Mal za to, že uplatnený nárok preukázal v celom rozsahu predloženými dôkazmi a medzi stranami nie sú sporné ani žiadne skutkové tvrdenia. V podaní ďalej uviedol, že žalovaný bol

pred postúpením pohľadávky v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a pohľadávka bola ku dňu jej postúpenia v celom rozsahu splatná; zároveň jeho právny predchodca pred poskytnutím úveru v súlade s právnymi predpismi s odbornou starostlivosťou preskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Pre úplnosť uviedol, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali jeho nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Iné rozhodnutie, ako vyhovie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy. V prípade, ak súd s ohľadom na vyššie uvedené nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, resp. požaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, požiadal súd o písomné vyzvanie žalobcu na preukázanie uvedených skutočností a vzhľadom k vyššie uvedenému aj k odročeniu pojednávania. Zároveň žalobca pripojil špecifikáciu nároku. Súd konal v neprítomnosti sporových strán.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

7. Zo zmluvy uzavretej medzi bankou a žalovaným - Zmluva o úvere k ČSOB Kreditnej karte č. XXXXXXXXXXR, súd zistil, že banka sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver k ČSOB Kreditnej karte do výšky úverového limitu 200.000 Sk, s tým, že úver sa môže čerpať počnúc dňom 18.05.2007 a deň splatnosti je vždy 20. v mesiaci. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavuje výška úrokovej sadzby 8,80 % p.a., debetnej úrokovej sadzby 30 % p.a. a sadzby úrokov z omeškania 15 % p.a.; úroková sadzba je v tejto výške platná do doby, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa článku VIII. bodu 10 Podmienok pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty. Súčasne je prijatý návrh žalovaného na uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré je súčasťou žiadosti o ČSOB Kreditnú kartu zo dňa 18.05.2007; dohoda o zrážkach zo mzdy je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

8. Z podmienok pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty s účinnosťou od 01.08.2006, súd zistil, že tieto sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o vydaní a používaní ČSOB kreditnej karty. Tieto podmienky podľa čl. i., bodu 1., upravujú vzťahy medzi bankou a držiteľom karty, ktoré vznikajú pri vydaní a používaní kreditných kariet; povinnosťou držiteľa karty je podrobne sa s týmito podmienkami zoznámiť pred uzatvorením zmluvy a dodržiavať ich. V zmysle čl. ii. deň splatnosti je kalendárny deň v mesiaci uvedený v zmluve, do ktorého musí držiteľ karty uhradiť splátku; držiteľ karty je žiadateľ, ktorému bola bankou vydaná kreditná karta. Disponibilný zostatok je suma peňažných prostriedkov, ktoré je držiteľ karty oprávnený použiť na vykonávanie transakcií kreditnou kartou; výška sa rovná súčtu výšky nevyčerpaných peňažných prostriedkov zo schváleného úverového limitu a výšky peňažných prostriedkov poukázaných v prospech kartového účtu, ktoré neboli držiteľom karty čerpané ani použité na úhradu peňažných záväzkov voči banke. Dlžná suma je výška zostatku čerpaného úveru, úroky a všetky príslušné poplatky ku dňu uzávierky; dlžná suma sa zvyšuje o zostatok neuhradenej dlžnej sumy z predchádzajúceho obdobia. Kartový účet je interný účet banky, ktorý banka vedie každému držiteľovi karty a na ťarchu, resp. v prospech ktorého sa zúčtovávajú všetky transakcie, ako aj všetky poplatky, úroky a iné pohľadávky banky voči držiteľovi karty k nemu vydané. Minimálna splátka je bankou stanovená minimálna suma vyjadrená pevnou sumou alebo percentom z celkovej dlžnej sumy, prípadne z úverového limitu, ktorú je držiteľ hlavnej karty povinný zaplatiť banke jedenkrát mesačne najneskôr v deň splatnosti. Úverový limit je maximálna výška peňažných prostriedkov, ktoré poskytuje banka držiteľovi karty k dispozícii na čerpanie na kartovom účte za obdobie jedného mesiaca, pričom výška úverového limitu sa obnovuje vo výške každej uhradenej splátky, resp. sumy pripísanej v prospech úverového účtu. Podľa čl. iii., bodu 1., predpokladom pre vydanie kreditnej karty je doručenie žiadosti banke, preukázanie totožnosti a solventnosti, resp. existencie žiadateľa banke spôsobom akceptovateľným banke, schválenie úverového limitu žiadateľovi; žiadateľ je povinný žiadosť vyplniť pravdivo, úplne a zrozumiteľne. Podľa bodu 2. uvedeného článku, banka rozhodne o vydaní kreditnej karty a o schválení a výške úverového limitu po vyhodnotení údajov a dokladov poskytnutých banke žiadateľom na základe interných kritérií; banka má právo preveriť si pravosť a obsah dokladov predložených žiadateľom ako aj právo vyžiadať si ďalšie informácie o žiadateľovi z iných zdrojov. Podľa

bodou 6. tohto článku, banka má právo kedykoľvek počas trvania zmluvy prehodnotiť solventnosť držiteľa karty a zmeniť výšku úverového limitu; v zmysle bodu 7., pri podstatnej zmene solventnosti je banka oprávnená zablokovať kreditnú kartu a zmluvu vypovedať. Podľa čl. iv., bodu 1., prevzatím kreditnej karty vzniká držiteľovi karty právo na jej používanie po dobu platnosti karty a zároveň má od tohto momentu zodpovednosť za transakcie uskutočnené touto kreditnou kartou. Podľa bodu 5. uvedeného článku, držiteľ karty jej prevzatím, resp. aktiváciou súhlasí s bankou stanovenou výškou úverového limitu. Podľa čl. vii., bodu 1., banka vykonáva zúčtovanie všetkých transakcií uskutočnených kreditnou kartou na ľarchu kartového účtu, ku ktorému je kreditná karta vydaná. Podľa bodu 7. uvedeného článku, na výpise sú uvedené transakcie uskutočnené držiteľom karty; výpis obsahuje najmä tieto údaje: a/ identifikáciu jednotlivých transakcií/položiek realizovaných za obdobie, za ktoré sa výpis vyhotovuje s detailmi, b/ označenie držiteľa karty, c/ výšku povinnej minimálnej splátky, d/ celkovú dlžnú sumu rovnajúcu sa súčtu výšky peňažných prostriedkov čerpaných z úverového limitu, výšky poplatkov a úrokov, prípadne výšky peňažných prostriedkov čerpaných nad rámec, e/ dátum splatnosti povinnej minimálnej splátky, f/ počiatočný stav a konečný zostatok na kartovom účte po zúčtovaní všetkých vo výpise uvedených transakcií/položiek, h/ číslo kartového účtu držiteľa karty, v prospech ktorého je potrebné uhradiť splátku. Podľa čl. viii., bodu 1., držiteľ hlavnej karty je povinný uhradiť banke dlžnú sumu najneskôr v deň splatnosti v ľubovoľnej výške, minimálne však vo výške minimálnej splátky, ktorá je uvedená vo výpise. Podľa bodu 3. uvedeného článku, výška minimálnej splátky je 5 % z dlžnej sumy avšak minimálne 500 Sk; pokiaľ dlžná suma, z ktorej sa minimálna splátka vypočítava, je nižšia ako 500 Sk, rovná sa výške minimálnej splátky výške dlžnej sumy. Podľa bodu 9. tohto článku, za čerpanie peňažných prostriedkov z úverového limitu sa držiteľ karty zaväzuje platiť úroky za podmienok uvedených v nasledovných ustanoveniach tohto článku. Podľa bodu 10. uvedeného článku úroková sadzba je pohyblivá a je dohodnutá v zmluve na dobu neurčitú. Banka má právo kedykoľvek meniť výšku úrokovej sadzby; každú zmenu oznámi klientovi písomne vo výpise, na výveske v pobočkách a na internetovej stránke banky. Podľa bodu 11. uvedeného článku, držiteľ karty môže využiť bankou ponúkané bezúročné obdobie v prípade bezhotovostných a hotovostných transakcií, a to len vtedy, keď do dňa splatnosti uhradí celkovú dlžnú sumu uvedenú vo výpise. Ak držiteľ karty neuhradí celkovú dlžnú sumu najneskôr v deň splatnosti, úročí banka čerpané peňažné prostriedky úrokom podľa bodu 10. tohto článku odo dňa zúčtovania príslušnej transakcie. Podľa bodu 13. tohto článku, ak v deň splatnosti nebude uhradená splátka vo výške podľa bodu 3., je banka od nasledujúceho dňa oprávnená neumožniť ďalšie čerpanie úverového limitu. Podľa bodu 15. tohto článku, ak držiteľ karty neuhradí povinnú minimálnu splátku v deň splatnosti, banka je oprávnená sumu vo výške povinnej minimálnej splátky naďalej úročiť úrokovou sadzbou dohodnutou podľa bodu 10. tohto článku, zvýšenou o sadzbu úroku z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve a to odo dňa vzniku omeškania, tzn. odo dňa splatnosti až do úplného splatenia príslušnej povinnej minimálnej splátky. Podľa bodu 18. predmetného článku, banka je oprávnená účtovať držiteľovi karty za svoje služby poplatky v súlade so sadzovníkom poplatkov; banka účtuje poplatky na ľarchu kartového účtu. Podľa čl. xii. bodu 3., banka môže aj bez predchádzajúceho upozornenia zrušiť právo používať kreditnú kartu alebo dočasne či trvalo zablokovať kreditnú kartu, a to na náklady držiteľa karty, účtované na ľarchu aj iného ako kartového účtu, ku ktorému bola kreditná karta vydaná (ide najmä o porušenie zmluvných podmienok, exekúciu, podozrenie zo zneužitia kreditnej karty). Podľa bodu 5. tohto článku, zmluva, ktorej súčasťou sú tieto podmienky, sa uzatvára na dobu neurčitú. Podľa bodu 6. uvedeného článku, zmluva zaniká dohodou držiteľa karty a banky, písomnou výpoveďou držiteľa karty alebo banky bez udania dôvodu alebo zrušením kartového účtu. Podľa bodu 7. tohto článku, výpovedná lehota je dvojmesačná a začína plynúť prvým dňom splatnosti, ktorý nasleduje po dni doručenia výpovede druhej zmluvnej strane. V prvý deň výpovednej lehoty banka zastaví možnosť čerpania úveru a držiteľ karty je povinný najneskôr k tomuto dňu vrátiť všetky karty vydané k jeho kartovému účtu; ak tieto nevráti, budú zablokované na jeho náklady. Posledný deň výpovednej lehoty je dňom konečnej splatnosti úveru. Najneskôr v tento deň je držiteľ karty povinný vyrovať všetky záväzky plynúce z používania hlavnej karty a dodatkových kariet a vedenia kartového účtu. Podľa čl. xiii. bodu 6., vzájomné práva a záväzky, ktoré výslovne neupravujú tieto podmienky alebo zmluva, sa spravujú obchodnými podmienkami banky. V prípade nesúladu medzi ustanoveniami týchto podmienok, zmluvy a obchodnými podmienkami, platia prednostne ustanovenia zmluvy a týchto podmienok. Podľa bodu 7. tohto článku, banka má právo tieto podmienky aktualizovať; o zmene podmienok informuje banka držiteľa karty spravidla vo výpise, ako aj uverejnením budúceho znenia podmienok na internetovej stránke banky.

9. Zo všeobecných obchodných podmienok s účinnosťou od 01.05.2006, súd zistil, že podľa bodu 2 sa tieto vzťahujú na všetky zmluvné vzťahy medzi bankou a klientom, s ktorým banka vykonáva obchod. Obchodom sa rozumie vznik, zmena alebo zánik záväzkových vzťahov medzi bankou a klientom

a akékoľvek operácie súvisiace s bankovými činnosťami vrátane nakladania s vkladmi. Podľa bodu 75., banka je oprávnená za svoje služby a za ňou poskytované obchody požadovať odplatu, ktorú predstavujú jednotlivé poplatky podľa príslušného sadzobníka banky, platného v čase uzatvorenia dohody o vykonaní obchodu, pokiaľ zmluva o príslušnom obchode nestanovuje inak. Pokiaľ je v zmluve o príslušnom obchode odkaz na sadzobník banky, má sa na mysli a je platný ten sadzobník, do pôsobnosti ktorého klient patrí svojim právnym statusom. Aktuálne znenie sadzobníka banky je k dispozícii v prevádzkových priestoroch pobočiek banky a na webovej stránke banky. Banka je oprávnená sadzobník banky aktualizovať; účinky zmien nastávajú dňom jeho zverejnenia v prevádzkových priestoroch banky a na webovej stránke banky.

10. Zo sadzobníka pre fyzické osoby - občanov s účinnosťou od 01.01.2007, súd zistil, že v bode 3.2 sú uvedené poplatky vzťahujúce sa na kreditné karty, o.i. poplatok za upomienku v sume 100 Sk a poplatok za výzvu (prvú a ďalšiu) v sume 500 Sk.

11. Z výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 07.10.2016, súd zistil, že banka, z dôvodu, že do dňa 06.10.2016 nebol zo strany žalovaného uhradený jeho záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR, žalovaného vyzvala na bezodkladné uhradenie dlžnej čiastky, ktorá ku dňu 06.10.2016 predstavuje sumu 76,94 eura (vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov podľa sadzobníka ČSOB). Zároveň žalovaného upozornila, že dočasne zablokovala ČSOB kreditnú kartu, ktorá môže byť opäť použitá až po vyrovnaní dlhu; v súlade s podmienkami zmluvy je tiež banka oprávnená pristúpiť k opatreniam smerujúcim k uhradeniu pohľadávky a požadovať i úrok z omeškania, o ktorý dlh neustále narastá.

12. Z opakovanej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 24.10.2016, súd zistil, že banka, z dôvodu, že do dňa 23.10.2016 nebol napriek jej predchádzajúcej písomnej výzve zo strany žalovaného uhradený jeho záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR, žalovaného vyzvala na bezodkladné uhradenie dlžnej čiastky, ktorá ku dňu 23.10.2016 predstavuje sumu 219,05 eura (vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov podľa sadzobníka ČSOB). Zároveň žalovaného upozornila, že dočasne zablokovala ČSOB kreditnú kartu, ktorá môže byť opäť použitá až po vyrovnaní dlhu a tiež, že v prípade, ak dlžná čiastka nebude bez meškania vyrovnaná, vyhlási celý záväzok zo zmluvy za predčasne splatný.

13. Z poslednej výzvy na úhradu pohľadávky zo dňa 23.11.2016, ID: XXXXXXXXXX - RET: VSEC, súd zistil, že banka, z dôvodu, že žalovaný napriek jej predchádzajúcim písomným výzvam neuhradil dlh tak, ako bolo dohodnuté v zmluve č. XXXXXXXXXXR, žalovaného vyzvala na bezodkladné uhradenie dlhu z omeškaných splátok, ktorý ku dňu 22.11.2016 predstavuje sumu 367,30 eura vrátane príslušenstva; v opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný, pričom po vyhlásení úveru za splatný už nebude možné splácať úver v splátkach dohodnutých v zmluve a žalovaný bude povinný uhradiť celý poskytnutý úver s príslušenstvom v sume 3.217,55 eura, t.j. istinu, úrok z úveru, úrok z omeškania a poplatky. V prípade, ak nebude dlh uhradený ani po vyhlásení splatnosti úveru, banka si uplatní svoju pohľadávku súdnou cestou alebo poverí jej vymáhaním externú spoločnosť. Zároveň žalovaného upozornila, že dočasne zablokovala ČSOB kreditnú kartu, ktorá môže byť opäť použitá až po vyrovnaní dlhu. Z pripojenej kópie obálky s doručenkou súd zistil, že banka zaslala dňa 23.11.2016 žalovanému zásielku označenú ako XXXXXXXXXX - RET: VSEC, ktorá sa jej dňa 25.11.2016 vrátila z dôvodu, že adresát je neznámy.

14. Z oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 22.03.2017, ID: XXXXXXXXXX - RET: VSEC, súd zistil, že banka, z dôvodu, že žalovaný je naďalej v omeškaní s plnením jeho záväzkov zo zmluvy č. XXXXXXXXXXR, napriek tomu, že bol už niekoľkokrát písomne vyzvaný, aby svoj splatný záväzok zaplatil, vyhlásila dňom 20.03.2017 celý úver za splatný a vyzvala ho na bezodkladné zaplatenie celého dlhu, ktorý ku dňu 21.03.2017 predstavuje sumu 2.648,91 eura vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov podľa sadzobníka ČSOB. V prípade, ak dlžná suma nebude uhradená, pristúpi k jej vymáhaniu súdnou cestou alebo poverí jej vymáhaním externú spoločnosť. Z pripojenej kópie obálky s doručenkou súd zistil, že banka zaslala dňa 22.03.2017 žalovanému zásielku označenú ako XXXXXXXXXX - RET: VSEC, ktorá sa jej dňa 12.04.2017 vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote.

15. Z prehľadu platobných transakcií žalovaného súd zistil, že žalovaný opakovane neuhradil splátku v minimálnej dohodnutej výške, a to za obdobie 12/2013, 08/2015, 10/2015, 11/2015, 12/2015, 02/2016, 06/2016, 09/2016, 10/2016, 11/2016, 12/2016, 01/2017, 02/2017, 03/2017. Po zosplatnení úveru bankou žalovaný vykonal úhrady, a to v mesiaci 04/2017 v sume 170,83 eura, v mesiaci 07/2017 v sume

1.600 eur a v mesiaci 08/2017 v sume 10,44 eura. Neuhradený zostatok istiny po úhradách žalovaného predstavuje sumu 827,19 eura.

16. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2018 s doplňujúcou zmluvou k postúpeniu pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2018 a prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX, súd zistil, že postupca postúpil predmetnú pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, t.j. pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXR; úverový rámec v sume 6.638,78 eur; dátum zosplatnenia 20.03.2017; istina v sume 827,19 eura; úroky z úveru v sume 207,56 eura; úroky z omeškania v sume 183,67 eura; dlh celkom v sume 1.218,42 eura.

17. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2018, súd zistil, že banka žalovanému oznámila, že dňa 12.12.2018 došlo k postúpeniu jej pohľadávky voči žalovanému zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXR, s tým, že jeho novým veriteľom sa stal žalobca, na ktorého bola pohľadávka prevedená s účinnosťou od 12.12.2018. Od okamihu doručenia tohto oznámenia je možné uhradiť výlučne plnením žalobcovi.

18. Z pokusu o zmier zo dňa 21.11.2019, spis č.: X.XXX.XXX, súd zistil, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žiadal žalovaného o úhradu dlhu, a to neuhradeného úveru v sume 827,19 eura; zákonného úroku v sume 65,27 eura; riadneho úroku v sume 207,56 eura; úroku z omeškania v sume 183,67 eura; spolu sumu 1.283,69 eura, najneskôr do 01.12.2019. V prípade, ak v uvedenej lehote žalovaný neuhradí, pristúpi k uplatneniu pohľadávky na príslušnom súde spolu s úrokmi z omeškania, trovami súdneho konania a trovami právneho zastúpenia.

19. Z podacieho hárku zo dňa 22.11.2019 súd zistil, že v uvedený dátum žalobca odoslal žalovanému zásielku s podacím č. A., na adresu Š. XX, Bratislava; v poznámke je uvedené „pokús o zmier X.XXX.XXX“.

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom k 18.05.2007, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom k 18.05.2007 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

23. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

25. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

26. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

27. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

28. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 18.05.2007, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 12.12.2018 (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 12.12.2018 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

33. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

34. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

35. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36. Na základe vykonaného dokazovania, za súčasnej aplikácie uvedených ustanovení, dospel súd k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

37. Právny vzťah medzi stranami sporu súd posúdil ako spotrebiteľský, z ktorého dôvodu bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, vrátane zákona č. 258/2001 Z.z. a zákona č. 129/2010 Z.z. V spotrebiteľských sporoch môže súd v zmysle § 295 CSP vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Uvedené ustanovenie je koncipované na ochranu spotrebiteľa, a preto súd a contrario nevykonáva ex offo dôkazy v neprospech spotrebiteľa. Súčasne, prihladnuc na § 132 ods. 3 CSP, nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa, ak žalobca nepripojí dôkazy potrebné na podporu svojich tvrdení. V dôsledku informačného deficitu obvyklého v spotrebiteľských sporoch tak musí dôkaznú povinnosť za spotrebiteľa suplovať súd, a to aj v prípade, ak spotrebiteľ nepredložil alebo nemôže predložiť dôkazy vlastnou vinou. V spotrebiteľských sporoch je pritom relativizovaná nielen dôkazná povinnosť spotrebiteľa, ale aj jeho povinnosť tvrdenia; uvedené neplatí len v prípade výslovného nesúhlasu spotrebiteľa s takýmto postupom (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo/162/2020, zverejnené v zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 6/2022). Zároveň, pasivita žalovaného spotrebiteľa v spore nie je dôvodom pre priznanie akéhokoľvek žalobou uplatneného nároku.

38. Postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru inej osobe má väzbu nielen na spotrebiteľskú zmluvu, ale aj na osobitné právne predpisy (§ 525 Občianskeho zákonníka v spojení s §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.), nakoľko v dôsledku takéhoto postúpenia pohľadávky sa mení aj obsah právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom; v takomto prípade sa prípadná neplatnosť postúpenia pohľadávky prejaví nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj navonok voči dlžníkovi. Dlžník preto nie je povinný plniť postupníkovi bez preukázania platnej zmluvy o postúpení pohľadávky banky (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2022, sp. zn. 7Cdo/86/2021). Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi, na inú banku, prípadne na osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť postúpenia súd musí prihladnúť ex offo (k tomu aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 60/2018, zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017, a zo dňa 20.11.2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018). Banka je v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. oprávnená postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná (k

tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 5Cdo/36/2020, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 4/2021).

39. Vo všeobecnosti právnou skutočnosťou, ktorá zakladá možnosť splniť dlh v splátkach, je vždy dohoda účastníkov alebo rozhodnutie súdu. Pri plnení v splátkach je dlh, ktorého výška je vopred určená, rozdelený na viac čiastkových plnení, ktorých súčet predstavuje celkový objem záväzku; splátky majú odlišnú dobu splatnosti a môžu byť aj v odlišnej výške. Nakoľko má každá splátka individuálne určenú splatnosť, pri každej z nich sa osobitne posudzuje omeškanie i premlčanie, pokiaľ sa z dôvodov predpokladaných v § 565 Občianskeho zákonníka nestane splatným celý zvyšok dlhu. Právo veriteľa zosplatiť celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky však nemožno v prípade akéhokoľvek dlhu, ktorý sa plní v splátkach, ale len v prípade, ak to bolo zmluvnými stranami dohodnuté alebo súdom určené (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/75/2007). Pri spotrebiteľských vzťahoch sa pri zosplatnení dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok zároveň uplatní osobitný režim v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ možnosť straty výhody splátok nebola medzi zmluvnými stranami dohodnutá, ani stanovená rozhodnutím súdu, nemá omeškanie dlžníka s úhradou niektorej zo splátok vplyv na splatnosť ostatných splátok, ani na splatnosť dlhu ako celku.

40. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným na dobu neurčitú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec v sume 200.000 Sk, resp. 6.638,78 eura, ktorý mohol žalovaný čerpať počnúc dňom 18.05.2007, s tým, že deň splatnosti bol dohodnutý na 20. deň v mesiaci. Ku dňu otvorenia úverového účtu predstavovala výška úrokovej sadzby 8,80 % p.a., debetnej úrokovej sadzby 30 % p.a. a sadzby úrokov z omeškania 15 % p.a., s tým, že úroková sadzba je v tejto výške platná do doby, pokiaľ zmluvné strany nedohodnú inú sadzbu spôsobom podľa článku VIII. bodu 10 Podmienok pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty. V zmluve absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Z podmienok pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty mal súd preukázané, že podľa čl. viii. bodu 1., bol žalovaný povinný uhradiť banke dlžnú sumu čerpanú z úverového rámca najneskôr v deň splatnosti v ľubovoľnej výške, minimálne však vo výške minimálnej splátky uvedenej vo výpise, pričom podľa bodu 3. uvedeného článku bola výška minimálnej splátky stanovená na 5 % z dlžnej sumy, minimálne 500 Sk a v prípade dlžnej sumy nižšej ako 500 Sk sa výška minimálnej splátky rovná výške dlžnej sumy. V prípade neuhradenia minimálnej splátky v deň splatnosti vzniklo banke oprávnenie od nasledujúceho dňa neumožniť žalovanému ďalšie čerpanie úverového limitu (čl. viii, bod 13. podmienok). Banka tiež bola oprávnená bez predchádzajúceho upozornenia zrušiť právo používať kreditnú kartu alebo dočasne či trvalo zablokovať kreditnú kartu, a to na náklady žalovaného účtované na ľarchu jeho účtu, a to najmä v prípade porušenia zmluvných podmienok, exekúcie, či podozrenia zo zneužitia kreditnej karty (čl. xii., bod 3. podmienok). Z čl. xii., bodu 6. predmetných podmienok je zrejmé, že zmluva môže zaniknúť dohodou držiteľa karty a banky, písomnou výpoveďou držiteľa karty alebo banky bez udania dôvodu alebo zrušením kartového účtu; podľa bodu 7. tohto článku je výpovedná lehota dvojmesačná a začína plynúť prvým dňom splatnosti, ktorý nasleduje po dni doručenia výpovede druhej zmluvnej strane. Posledný deň výpovednej lehoty je dňom konečnej splatnosti úveru, pričom najneskôr v tento deň je držiteľ karty povinný vyrovnať všetky záväzky plynúce z používania hlavnej karty a dodatkových kariet a vedenia kartového účtu. Zo zmluvy, podmienok pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty a napokon ani zo všeobecných obchodných podmienok nevyplýva žiadna dohoda zmluvných strán o možnosti banky ako veriteľa zosplatiť celý úver pre nesplnenie niektorej zo splátok a žalobca uvedené ani netvrdil.

41. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že banka vo výzve zo dňa 07.10.2016 (a následne aj vo výzvach zo dňa 24.10.2016 a 23.11.2016) žalovaného upozornila, že dočasne zablokovala jeho kreditnú kartu, ktorá môže byť opäť použitá až po vyrovnaní dlhu; uvedené je v súlade s oprávnením banky podľa čl. xii. bodu 3. podmienok pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty. Vo výzve zo dňa 24.10.2016 a následne vo výzve zo dňa 23.11.2016 banka žalovaného vyzvala na úhradu dlžnej sumy z omeškaných splátok (v prípade výzvy zo dňa 24.10.2016 v sume 219,05 eura a v prípade výzvy zo dňa 23.11.2016 v sume 367,30 eura) a súčasne ho upozornila, že pokiaľ dlh neuhradí, úver predčasne zosplatiť, k čomu aj pristúpila ku dňu 20.03.2017 a žalovanému uvedené oznámila listom zo dňa 22.03.2017. Banka však k zosplateniu úveru pristúpila v rozpore s § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko takáto možnosť medzi zmluvnými stranami dohodnutá nebola. V konaní nebol preukázaný (a ani žalobcom tvrdný) žiadny postup banky, ktorý by mal za následok konečnú splatnosť úveru žalovaného.

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že nakoľko banka úver žalovaného neplatne zosplatnila, nemohla ani platne postúpiť pohľadávku v takomto rozsahu z takto zosplatneného úveru na žalobcu, nakoľko pohľadávka nebola spôsobilou na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v spojení s § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.

42. Súd tiež považuje za vhodné doplniť, že aj v prípade, ak by medzi bankou a žalovaným možnosť v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka dohodnutá bola, súd by zosplatnenie úveru nepovažoval za platné, a to pre nedodržanie osobitného postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto smere došlo k významnému posunu, na ktorý je súd povinný reflektovať. V spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež lehota 15 dní na upozornenie spotrebiteľa; až vtedy sa veriteľ môže s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát. Pre platnosť právneho úkonu zosplatnenia dlhu je nevyhnutné, aby už v tomto upozornení v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, veriteľ presne špecifikoval splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia konkrétnej splátky je pritom potrebná nielen z dôvodu určenia plynutia premlčacej doby, ale tiež pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy, resp. ktorej konkrétnej splátky, zabráni zosplatneniu celého dlhu. Pokiaľ veriteľ v takomto upozornení uvedie celkovú dlžnú sumu, ktorú aktuálne eviduje voči dlžníkovi a vyzve ho na úhradu celej takejto dlžnej sumy pod hrozbou zosplatnenia celého dlhu, hoci táto nepredstavuje len výšku práve tej splátky, pre ktorú má v úmysle v prípade jej neuhradenia pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu, uvedie dlžníka do omylu, že len uhradením celej aktuálne dlžnej sumy sa môže vyhnúť sankcii v podobe zosplatnenia celého dlhu; uvedenému sa pritom môže dlžník vyhnúť práve uhradením tej splátky, pre neuhradenie ktorej by veriteľ úver zosplatniť mohol. V tejto súvislosti súd poukazuje i na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/268/2020, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 29/2023, sp. zn. 5Cdo/224/2021 (na ktoré poukázal i sám žalobca v rámci odvolania proti prvému rozsudku súdu prvej inštancie), sp. zn. 5Cdo/27/2023, sp. zn. 7Cdo/270/2022, sp. zn. 9Cdo/87/2023). Následne i pre platný úkon samotného zosplatnenia je nutné zo strany veriteľa presne špecifikovať splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia podmienok v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024. Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, a z toho dôvodu sankcionovaný neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (k tomu aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.01.2024, sp. zn. 5Cdo/2/2023, a zo dňa 13.02.2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022).

43. Z vykonaného dokazovania pritom nepochybne vyplýva, že banka vyššie uvedené podmienky pre platnosť úkonu samotného zosplatnenia nedodržala. Banka žalovaného vo výzve zo dňa 07.10.2016 vyzvala na úhradu dlžnej sumy 76,94 eura ku dňu 06.10.2016; vo výzve zo dňa 24.10.2016 ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy 219,05 eura ku dňu 23.10.2016 a vo výzve zo dňa 23.11.2016 ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy 367,30 eura ku dňu 22.11.2016. Vo výzvach zo dňa 24.10.2016 a zo dňa 23.11.2016 žalovaného zároveň upozornila na vyhlásenie úveru za splatný v prípade, ak dlžné sumy uvedené vo výzvach neuhradí. Je tak zrejmé, že banka žalovaného vyzývala na úhradu celej dlžnej sumy ku dňu predchádzajúcemu tej ktorej výzve, a nie na úhradu konkrétnej splátky s dátumom splatnosti predchádzajúcim tej ktorej výzve. Uvedeným tak žalovaného uviedla do omylu, že vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru sa môže vyhnúť len zaplatením celej aktuálne dlžnej sumy. K výzvam zo dňa 07.10.2016 a zo dňa 24.10.2016 neboli predložené ani kópie obálok, prípadne podacie lístky, z ktorých by vyplývalo, že sa tieto výzvy vôbec dostali do dispozičnej sféry žalovaného; kópia obálky bola predložená len v súvislosti s výzvou zo dňa 23.11.2016. Zároveň identifikácia splátky, pre neuhradenie ktorej banka pristúpila k zosplatneniu celého dlhu, nie je uvedená ani v zosplatnení dlhu zo dňa 22.03.2017, a teda aj samotné zosplatnenie úveru je potrebné vyhodnotiť ako úkon neplatný. Súd tiež poukazuje na argumentáciu žalobcu v rámci odvolania proti prvému rozsudku súdu prvej inštancie, kde uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než tej, ktorá predčasnej splatnosti úveru predchádzala po dobu troch mesiacov, t.j. splátky splatnej dňa 20.12.2016. V prípade splátky splatnej dňa 20.12.2016 však žalobca nepredložil žiadnu výzvu banky adresovanú žalovanému, v ktorej by ho vyzvala na úhradu tejto splátky a súčasne ho upozornila na možnosť predčasného zosplatnenia dlhu v prípade jej neuhradenia.

44. Zároveň, nakoľko v zmluve nebola uvedená ročná percentuálna miera nákladov, takáto zmluva je síce v zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. platná, avšak úver sa z dôvodu absencie tohto údaja v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu čerpania úveru žalovaným predloženého žalobcom však vyplýva, že pri čerpaných sumách nerozlišuje, akú čiastku istiny úveru skutočne čerpal žalovaný, keď je zrejmé, že sú tam uvedené i sumy, ktoré banka účtovala na ľarchu účtu žalovaného titulom úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov. Pri dohodnutej možnosti plnenia dlhu v splátkach plynie splatnosť každej jednotlivkej splátky zvlášť a rovnako v prípade každej jednotlivkej splátky plynie samostatne aj premlčacia doba. Z predložených dôkazov by však vzhľadom na záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, za súčasnej nemožnosti jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu pre nezaplatenie niektorej zo splátok a s prihliadnutím i na žalovaným vykonané úhrady, nebolo možné ustáliť výšku ani splatnosť jednotlivých splátok istiny, ktoré bol žalovaný povinný banke plniť; len zo súčtu zaplatených úrokov úveru, na ktoré banka nemala nárok, je však zrejmé, že prevyšuje sumu uplatnenú žalobou v tomto konaní.

45. So zreteľom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

46. Pre úplnosť súd poukazuje na to, že vo veci prvýkrát rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 219 ods. 3 a § 297 písm. b) CSP rozsudkom zo dňa 20.12.2022, č.k. 23Csp/83/2020-68, ktorým žalobu zamietol. Žalobca sa voči uvedenému rozsudku odvolal, namietajúc porušenie jeho procesných práv z dôvodu, že súd nenariadil na prejednanie veci pojednávanie, čím mu odňal možnosť reagovať na predbežné právne posúdenie veci súdom a v tej súvislosti doplniť dokazovanie alebo využiť iné prostriedky procesného útoku; žalobca preto nemohol vnímať žiadnu skutočnosť zo strany súdu ako spornú. Odvolací súd predmetný rozsudok súdu prvej inštancie, vyhodnotiac dôvody uvádzané žalobcom ohľadom rozhodnutia súdu bez nariadenia pojednávania za dôvodné, zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a súdu prvej inštancie dal záväzný pokyn vo veci riadne nariadiť pojednávanie. Súd tento záväzný pokyn odvolacieho súdu rešpektoval a vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré riadne predvolal strany sporu. Žalobca súdu pred pojednávaním doručil ospravedlnenie jeho neúčasti na nariadenom pojednávaní, v ktorom tiež uviedol, že nakoľko súd doposiaľ v konaní v zmysle § 181 ods. 2 CSP neprezentoval žiadnu skutočnosť za spornú, považuje uplatnený nárok v celom rozsahu za dôvodný. Pokiaľ súd považuje jeho nárok za nepreukázaný, resp. na jeho preukázanie vyžaduje ďalšie dôkazy alebo objasnenie skutočností, požiadal súd, aby ho písomne vyzval na preukázanie týchto skutočností a v takom prípade aj o odročenie pojednávania.

47. Súd k tomuto uvádza, že postup navrhovaný žalobcom nemá oporu v zákone. Súd žalobcu nevyzýva na preukázanie sporných skutočností a ani mu prípadnú spornosť jeho nároku, či predbežné právne posúdenie pred pojednávaním písomne neoznamuje a za tým účelom neodročuje nariadené pojednávania; takúto povinnosť súdu žiadne ustanovenie zákona neukladá a navyiac by takýto postup súdu bol zjavne v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Súd po písomnom štádiu konania, t.j. po vyjadrení sa žalovaného k žalobe, replike a duplike, v zásade na prejednanie veci nariadi pojednávania (pričom súčasne v zmysle § 179 ods. 1 CSP postupuje tak, aby mohol vec rozhodnúť na jedinom pojednávaní), na ktorom po prednese žaloby žalobcom a vyjadrení sa k žalobe žalovaným, v zmysle § 181 ods. 2 CSP uvedie svoje závery o tom, ktoré skutočnosti považoval za sporné a ktoré za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a tiež na predbežné právne posúdenie veci. Na takéto predbežné právne posúdenie, na ktoré je vytvorený priestor práve na pojednávaní, môžu strany sporu reagovať a v tej súvislosti uviesť svoje prípadné procesné návrhy. Žalobcom požadované uvedenie (prípadných) sporných skutočností tak súd vykonáva práve na pojednávaní, ktorého nariadenia sa navyiac žalobca v predmetnom konaní výslovne dožadoval. Pokiaľ súd považuje určité skutočnosti za sporné, prípadne žalobu čiastočne alebo v celom rozsahu nepovažuje za dôvodnú, nie je povinný pre neprítomnosť žalobcu na pojednávaní toto odročiť z dôvodu potreby jeho písomného oboznámenia o tom. Zároveň, pokiaľ súd nariadi pojednávania v spore, ktorého hodnota bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur (čo je aj daný prípad), je zrejmé, že nemal za splnené podmienky v zmysle § 297 písm. b) CSP, t.j. podmienku jednoduchosti právneho posúdenia a/alebo podmienku nespornosti skutkových tvrdení strán sporu.

48. Napokon, súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti žalovaného poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia (k tomu aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019). V danom prípade nebol daný dôvod na postup podľa § 150 ods. 2 CSP, t.j. na požiadanie žalobcu o ďalšie skutkové

tvrdenia, keďže takýto postup by bol v rozpore s princípom rovnosti zbraní; uvedené platí o to viac, ak ide o spotrebiteľský spor, v ktorom je povinnosťou súdu poskytnúť zvýšenú ochranu spotrebiteľovi ako slabšej sporovej strane. Podaná žaloba podľa názoru súdu ani nebola zjavne nedôvodná v zmysle § 138 CSP, pričom ani neupozornenie na zjavnú nedôvodnosť žaloby nie je možné považovať za taký nesprávny procesný postup súdu, ktorým by strane znemožnil uskutočňovanie jej patriacich procesných práv v takej miere, že by došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Naviac, hoci je súdu z jeho činnosti známe, že takéto všeobecné podanie v súvislosti s nariadeným pojednávaním žalobca podáva do väčšiny konaní, v ktorých je žalobcom, nemožno mu prisvedčiť, že v danom prípade nemohol mať pochybnosti o nespornosti a preukázanosti jeho nároku z dôvodu, že súdom nebola žiadna skutočnosť uvedená ako sporná, a to obzvlášť za situácie, keď súd jeho žalobu už raz ako nedôvodnú zamietol. Pokiaľ sa teda žalobca v odvolaní proti prvému rozsudku súdu prvej inštancie domáhal nariadenia pojednávania, na ktorom by mal možnosť reagovať na predbežné právne posúdenie veci súdom a následne po nariadení pojednávania súdu doručil ospravedlnenie jeho neúčasti s tým, jeho nárok považuje za nesporný, jeho konanie sa javí ako účelové.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

52. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP. Žalovaný mal v konaní úspech, z ktorého dôvodu by mal nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému v konaní (prvoinštančnom i odvolacom) žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na začatie exekučného konania podľa osobitného predpisu.